

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 kwietnia 2018 roku (znak (...) - 2017) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił wartość kapitału początkowego Z. S. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy organ rentowy przyjął podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 50,50% i został pomnożony przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 616,55 zł. Przyjęto łącznie 24 lata, 10 miesięcy i 3 dni tj. 298 miesięcy okresów składkowych oraz 9 miesięcy i 0 dni tj. 9 miesięcy okresów nieskładkowych. Wysokość 24% kwoty bazowej wyniosła 293,01 zł. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 76,32%. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła **89 017,28 zł**.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił okresu od dnia 18 października 1978 roku do dnia 1 listopada 1978 roku, od dnia 1 stycznia 1991 roku do dnia 31 stycznia 1991 roku i od dnia 1 czerwca 1992 roku do dnia 31 lipca 1992 roku, gdyż w tym okresie nie została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne oraz od dnia 1 października 1981 roku do dnia 4 października 1981 roku, gdyż w tym okresie wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym nadto od dnia 5 października 1981 roku do dnia 31 sierpnia 1983 roku, gdyż nie został wystarczająco udowodniony.

/decyzja z dnia 18 kwietnia 2018 roku k. 32 - 33 akt ZUS/

W dniu 7 maja 2018 roku Z. S. złożył odwołania od powyższych decyzji wnosząc o uwzględnienie do wysokości kapitału początkowego okresu 1981 - 1983 podnosząc, że złożył do ZUS dokumentów w postaci świadectwa pracy za okres 1981 - 1983 z dnia 2 września 1983 roku oraz druku RP - 7 z dnia 21 stycznia 2002 roku.

/odwołanie z dnia 7 maja 2018 roku k. 3/

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując dotychczasową argumentację. Dodatkowo Zakład wyjaśnił, że do ustalenia wartości kapitału początkowego nie uwzględniono okresu od dnia 1 października 1981 roku do dnia 4 października 1981 roku, bowiem w tym okresie podczas zatrudnienia w (...) wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym w związku z oddelegowaniem na budowę eksportową w Libii. Jednocześnie organ rentowy podniósł, że do ustalenia podstawy wymiaru zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1985 roku w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent (Dz.U.nr.11 z 1989, poz. 63 i Dz.U. nr.71 z 1990 r. poz. 418) przyjmuje się wynagrodzenie za okresy tego zatrudnienia (przed 1 stycznia 1991 roku) - kwoty wynagrodzenia przypadającego w tych okresach pracownikowi zatrudnionemu w kraju w takim samym charakterze, w jakim pracownik był zatrudniony przed wyjazdem za granicą. W związku z powyższym do ustalenia wynagrodzenia zastępczego obowiązany jest zakład pracy, w którym wnioskodawca był zatrudniony przed wyjazdem za granicą, tj. Przedsiębiorstwo Państwowe (...) natomiast do potwierdzenia okresu zatrudnienia pracodawca, który delegował pracownika do pracy za granicą.

Zakład zwrócił uwagę, że urlop bezpłatny z macierzystego zakładu był w okresie od dnia 1 października 1981 roku do dnia 31 sierpnia 1983 roku wobec czego wynagrodzenia zastępcze powinny być wystawione przez Przedsiębiorstwo Państwowe (...). Natomiast przedstawione Rp-7 zostało wystawione przez zakład (...). Nie przyjęto okresu zatrudnienia od 5 października 1981 roku do dnia 31 sierpnia 1983, ponieważ wystawione świadectwo pracy z dnia 2 września 1983 roku nie spełnia wymogów formalnych - podpis z upoważnienia jest nieczytelny.

/odpowiedź na odwołanie z dnia 29 maja 2018 roku k. 5 - 5v/

Na rozprawie w dniu 24 października 2018 roku - poprzedzającej wydanie wyroku - wnioskodawca poparł oraz oświadczył, że druk Rp -7, który otrzymał z archiwum zakładowego dot. firmy (...) jest to wynagrodzenie znajdujące się na karcie 19 akt rentowych, jest to jego faktyczne wynagrodzenie otrzymywane na budowie eksportowej stanowiące przelicznik otrzymanego wynagrodzenia w dolarach na złotówki. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/stanowisko stron e- protokół rozprawy z dnia 24 października 2018 roku 00:02:45 - 00:13:24/

### **Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:**

Wnioskodawca Z. S. urodził się w dniu (...).

/okoliczność bezsporna/

W dniu 8 listopada 2017 roku wnioskodawca złożył wniosek o ustalenie kapitału początkowego.

/wniosek z dnia 8 listopada 2017 roku k. 1-2 akt ZUS/

Decyzją z dnia **18 kwietnia 2018 roku** (znak (...) -2017) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił wartość kapitału początkowego Z. S. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy organ rentowy przyjął podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 50,50% i został pomnożony przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 616,55 zł. Przyjęto łącznie 24 lata, 10 miesięcy i 3 dni tj. 298 miesięcy okresów składkowych oraz 9 miesięcy i odni tj. 9 miesięcy okresów nieskładkowych. Wysokość 24% kwoty bazowej wyniosła 293,01 zł. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 76,32%. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła **89 017,28 zł**.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił okresu od dnia 18 października 1978 roku do dnia 1 listopada 1978 roku, od dnia 1 stycznia 1991 roku do dnia 31 stycznia 1991 roku i od dnia 1 czerwca 1992 roku do dnia 31 lipca 1992 roku, gdyż w tym okresie nie została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne oraz od dnia 1 października 1981 roku do dnia 4 października 1981 roku, gdyż w tym okresie wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym nadto od dnia 5 października 1981 roku do dnia 31 sierpnia 1983 roku, gdyż nie został wystarczająco udowodniony.

/decyzja z dnia 18 kwietnia 2018 roku k. 32 - 33 akt ZUS/

Do obliczenia wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego organ rentowy przyjął następujące dochody stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wnioskodawcy uznając je za najkorzystniejsze dla wnioskodawcy:

- 1978 rok – 3.146,57 zł;
- 1979 rok – 20.800,00 zł;
- 1980 rok – 70.827,00 zł;
- 1981 rok – 65.350,00 zł;
- 1983 rok – 28.998,00 zł;
- 1984 rok – 91.200,00 zł;

- 1985 rok – 120.000,00 zł;
- 1986 rok – 129.600,00 zł;
- 1987 rok – 168.000,00 zł;
- 1988 rok – 216.000,00 zł;
- 1989 rok – 574.200,00 zł;
- 1990 rok – 3.598.832,00 zł;
- 1991 rok – 8.332.413,00 zł
- 1992 rok – 14.667.600,00 zł;
- 1993 rok – 23.687.400,00 zł;
- 1994 rok – 34.467.000,00 zł;
- 1995 rok – 4.477,96 zł;
- 1996 rok – 5.348,07 zł;
- 1997 rok – 6.635,86 zł;
- 1998 rok – 8.540,62 zł;

/obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego k. 34 - 34v akt ZUS /

W okresie od dnia 4 lutego 1980 roku do dnia 31 października 1983 roku Z. S. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Państwowym (...) w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku elektronika.

/świadczenie pracy z dnia 28 października 1983 roku k. 15 - 15v akt ZUS, świadectwo pracy z dnia 21 marca 2000 roku k. 16- 16v akt ZUS/

W trakcie opisywanego zatrudnienia wnioskodawca korzystał z urlopu bezpłatnego w okresie od dnia 1 października 1981 roku do dnia 31 sierpnia 1983 roku, z uwagi na zatrudnienie przez (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w W. do wykonywania czynności elektryka za granicą na budowie eksportowej w Libii.

/świadczenie pracy z dnia 28 października 1983 roku k. 15 - 15v akt ZUS, świadectwo pracy z dnia 21 marca 2000 roku k. 16- 16v akt ZUS, świadectwo pracy z dnia 2 września 1983 roku k. 18 - 18 v akt ZUS/

(...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w W. wystawiło wnioskodawcy zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu w dniu 21 stycznia 2002 roku wskazując za czas pracy Z. S. za granicą za okres 1981 - 1983 wynagrodzenie zastępowe innego pracownika zatrudnionego ww Przedsiębiorstwie w kraju w następujących kwotach:

- za 1981 rok - 15.292 zł,
- za 1982 rok - 89.587 zł,
- za 1983 rok - 90.224 zł.

/zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 21 stycznia 2000 roku k. 19 - 19v akt ZUS/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy w Łodzi dokonał na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach emerytalnych wnioskodawcy. Sąd oparł się w szczególności na zachowanych dokumentach w postaci świadectw pracy tj. z dnia 28 października 1983 roku, z dnia 21 marca 2000 roku oraz z dnia 2 września 1983 roku, a także na zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 21 stycznia 2002 roku. Dwa pierwsze świadectwa pracy potwierdzają, że w okresie od dnia 4 lutego 1980 roku do dnia 31 października 1983 roku wnioskodawca był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Państwowym (...) w Ł. zaś w okresie od dnia 1 października 1981 roku do dnia 31 sierpnia 1983 roku wnioskodawca miał udzielonego urlopu bezpłatnego w celu wykonywania czynności elektryka za granicą na budowie eksportowej w Libii. Wprawdzie organ rentowy negował ważność świadectwa pracy z dnia 2 września 1983 roku z uwagi na brak czytelnego podpisu osoby wystawiającej, ale uchybienie to w żadnym wypadku nie niweluje możliwości zaliczenia do stażu pracy wnioskodawcy okresu od dnia 1 października 1981 roku do dnia 31 sierpnia 1983 roku kiedy to macierzysty zakład pracy udzielił urlopu bezpłatnego w celu wykonywania pracy za granicą. Świadectwo pracy z dnia 28 października 1983 roku oraz z dnia 21 marca 2000 roku potwierdza, że w spornym okresie wnioskodawca miał udzielony urlop bezpłatny w związku z oddelegowaniem na budowę eksportową w Libii. Zatem macierzysta jednostka potwierdziła, że wnioskodawca we wskazanym okresie pracę faktycznie wykonywał. A co za tym idzie nie uprawnionym było nie uwzględnienie tego okresu przez organ rentowy w świetle pozostałych dokumentów, które w sposób nie budzący przedmiotową okoliczność potwierdzają.

### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie zasługuje na uwzględnienie jedynie w części.

Przepis art. 173 ust 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku, poz. 1383 ze zm.) precyzuje, że wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy, czyli na dzień 1 stycznia 1999 roku.

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 1 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Natomiast zgodnie z ust. 2 tego przepisu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2, czyli w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych.

W myśl ust. 3 w/w przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18 cytowanej ustawy, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 r. (art. 174 ust. 7). Przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 r. Współczynnik ten oblicza się według ustalonego w ustawie wzoru (art. 174 ust. 8). Wzór ten przewiduje uwzględnienie m.in. wieku ubezpieczonego oraz osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 r. stażu ubezpieczeniowego, który oznacza udowodniony okres składkowy i nieskładkowy. Zgodnie z art. 174 ust. 9a ustawy emerytalno-rentowej, staż ubezpieczeniowy i wymagany staż, o których mowa w ust. 8, określa się w dniach, jeżeli jest to dla ubezpieczonego korzystniejsze.

Zasadą jest przy tym, stosownie do treści art. 15 ust. 1 cyt. ustawy, że podstawę wymiaru stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne. Wynagrodzenie uwzględnianie w podstawie wymiaru kapitału początkowego nie może zatem budzić wątpliwości co do jego wysokości i faktycznej wypłaty.

W rozpoznawanej sprawie spór sprowadzał się do ustalenia czy nie zaliczenie przez organ rentowy do stażu pracy Z. S. okresu od dnia od dnia 1 października 1981 roku do dnia 31 sierpnia 1983 roku w czasie gdy wnioskodawca został oddelegowany do pracy na budowę eksportową w Libii oraz czy nieuwzględnienie do wyliczenia wysokości kapitału początkowego wynagrodzenia osiąganego przez innego pracownika zatrudnionego w kraju zgodnie z przedłożonym drukiem Rp - 7 wystawionym przez zakład wysyłający wnioskodawcę na budowę eksportową było prawidłowe.

Co do pierwszego żądania - wbrew twierdzeniom organu rentowego - podlegało ono uwzględnieniu.

Sąd oparł się w szczególności na zachowanych dokumentach w postaci świadectw pracy tj. z dnia 28 października 1983 roku, z dnia 21 marca 2000 roku oraz z dnia 2 września 1983 roku. Dwa pierwsze dokumenty potwierdzają, że w okresie od dnia 4 lutego 1980 roku do dnia 31 października 1983 roku wnioskodawca był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Państwowym (...) w Ł. zaś w okresie od dnia 1 października 1981 roku do dnia 31 sierpnia 1983 roku został mu udzielony urlop bezpłatny w celu wykonywania czynności elektryka za granicą na budowie eksportowej w Libii. Wprawdzie organ rentowy negował ważność świadectwa pracy z dnia 2 września 1983 roku z uwagi na brak czytelnego podpisu osoby wystawiającej, ale uchybienie to w żadnym wypadku nie niweluje możliwości zaliczenia do stażu pracy wnioskodawcy okresu od dnia 1 października 1981 roku do dnia 31 sierpnia 1983 roku, kiedy to macierzysty zakład pracy zarówno w wystawionym świadectwie pracy dnia 28 października 1983 roku jak i z dnia 21 marca 2000 roku wskazuje okres udzielenia urlopu bezpłatnego oraz jego cel. Zatem trudno aby te dokumenty pominąć, ponieważ w sposób ewidentny potwierdzają okoliczność, że w spornym okresie wnioskodawca faktycznie pracował. A co za tym idzie nie uprawnionym było oparcie się jedynie na świadectwie pracy z dnia 2 września 1983 roku - co do którego autentyczności Sąd nie ma wątpliwości i danych w nim zawartych - ale w przypadku zastrzeżeń należało uwzględnić pozostałe dokumenty, które niewątpliwie potwierdziły fakt zatrudnienia ubezpieczonego. W tej sytuacji decyzja organu rentowego we wskazanym zakresie jako nieprawidłowa nie mogła się ostać.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477<sup>14</sup> § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone decyzje w ten sposób, że zaliczył Z. S. do okresu zatrudnienia okres od 1 października 1981 roku do 31 sierpnia 1983 roku.

Natomiast brak było podstaw, aby do ustalenia wysokości kapitału początkowego przyjąć wynagrodzenia faktycznie osiągnęte przez innego pracownika zatrudnionego w zakładzie wysyłającym w czasie wykonywania czynności przez wnioskodawcę na budowie eksportowej w Libii zgodnie z przedłożonym drukiem Rp - 7.

Zgodnie z dyspozycją art. 22 ustawy emerytalnej Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowe zasady ustalania podstawy wymiaru emerytury i renty, uwzględniające w szczególności:

1) przypadki, w których do podstawy wymiaru emerytury lub renty dolicza się niektóre wypłaty dokonane na rzecz pracownika, jeżeli wypłaty te w okresie przed dniem wejścia w życie ustawy były uwzględniane przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury lub renty, mimo że były wyłączone z podstawy wymiaru składek;

2) przypadki, w których podstawę wymiaru emerytury lub renty dla pracowników zatrudnionych za granicą ustala się na podstawie wynagrodzenia przysługującego pracownikom zatrudnionym w tym okresie w kraju w tym samym lub podobnym charakterze, w jakim pracownik był zatrudniony przed wyjazdem za granicę, albo na podstawie kwot ryczałtowych.

Do chwili obecnej nie zostało wydane rozporządzenie w oparciu o delegację zawartą w art. 22, a zatem – stosownie do treści art. 194 ustawy - w zakresie niesprzecznym z ustawą należy uwzględnić regulacje rozporządzenia Rady

Ministrów z dnia 1 kwietnia 1985 roku w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent (tekst jedn. Dz. U. z 1989 r. Nr 11, poz. 63 z późn. zm.).

Przepis § 10 wskazanego rozporządzenia stanowi, iż jeżeli w okresie, z którego wynagrodzenie przyjmuje się do ustalenia podstawy wymiaru pracownik zatrudniony był za granicą, do ustalenia podstawy wymiaru przyjmuje się za okresy tego zatrudnienia:

1. kwoty, od których za te okresy opłacono składkę na ubezpieczenie społeczne w kraju lub

2. jeżeli okres zatrudnienia za granicą przypada przed dniem 1 stycznia 1991 roku – kwoty wynagrodzenia przysługującego w tych okresach pracownikowi zatrudnionemu w kraju w takim samym lub podobnym charakterze w jakim pracownik był zatrudniony przed wyjazdem za granicę.

Z przepisu tego wynika więc jednoznacznie, że - niezależnie od tego, ile dany pracownik faktycznie za granicą zarabiał - na potrzeby obliczenia wysokości jego emerytury możliwe jest wyłącznie posłużenie się dwoma sposobami wyliczenia podstawy wymiaru jego świadczenia za ten okres. Po pierwsze: można wziąć pod uwagę takie kwoty, od których odprowadzono składkę na ubezpieczenia, tj. sprawdzić na jakiej zasadzie odbyło się odprowadzenie tych składek - czy wzięto pod uwagę konkretne kwoty zarobków, czy też posłużono się jakimś uproszczonym mechanizmem - w tym drugim przypadku składki nie są jednak odprowadzane " od kwot", a więc nie można kierować się ich wysokością przy ustalaniu podstawy wymiaru świadczenia. Po drugie: można (ale tylko w przypadku zarobków uzyskanych do końca 1990 r.) wziąć pod uwagę wysokość zarobków innego pracownika, zatrudnionego w tym czasie w kraju na porównywalnym stanowisku (tj. ustalić hipotetycznie ile dany ubezpieczony zarabiałby, a więc i od jakich kwot byłyby za niego odprowadzane składki na ubezpieczenia, gdyby w tym czasie pracował w kraju a nie zagranicą).

W tym miejscu należy dokonać wykładni celowościowej przepisu §10 rozporządzenia. Przepis §10 nakazuje przyjęcie, jeżeli okres zatrudnienia za granicą przypada przed dniem 1 stycznia 1991 roku – kwoty wynagrodzenia przysługującego w tych okresach pracownikowi zatrudnionemu w kraju w takim samym lub podobnym charakterze, w jakim pracownik był zatrudniony przed wyjazdem za granicę. Zamiar ustawodawcy wydaje się w tym zakresie oczywisty. Okresy pracy za granicą przed dniem 1 stycznia 1991 roku zostały potraktowane jako okresy składkowe. Jednocześnie najczęściej za te okresy pracy nie były odprowadzane składki od realnie otrzymywanych wynagrodzeń przez pracowników za granicą, które to wynagrodzenia były znacznie wyższe niż wynagrodzenia pracowników porównywalnych w kraju. W związku z powyższym ustawodawca wprowadził fikcję prawną, która miała na celu uwzględnienie wynagrodzeń dla tych pracowników, jednakże nie w wysokościach faktycznie otrzymywanych (brak odprowadzania składek), ale w wysokościach otrzymywanych w tym czasie przez pracowników zatrudnionych na takich samych lub podobnych stanowiskach w kraju. Powyższe dawało pewność, że osoby pracujące za granicą będą miały uwzględnione wynagrodzenie przynajmniej w takiej wysokości. Jednocześnie przyjmowanie wynagrodzeń pracowników porównywalnych dawało pewność, iż wynagrodzenia te będą uwzględnione ze wszystkimi ich zmianami. A zatem jeżeli w danym zakładzie wynagrodzenia rosły, a pracownik przebywał na kontrakcie dłuższy okres czasu, to nie będzie on stratny, gdyż uzyska jako podstawę wymiaru wynagrodzenie pracownika w kraju, które w tym czasie również wzrastało. Ustawodawca nie zdecydował się na przyjęcie za cały okres pracy za granicą tylko wynagrodzenia otrzymywanego przez danego pracownika przed wyjazdem na kontrakt, z tego względu, iż takie obliczenie wynagrodzenia byłoby dla tego pracownika krzywdzące. W tym czasie bowiem następowały podwyżki wynagrodzeń w kraju, zaś dany pracownik pozostawałby z wynagrodzeniem, jakie otrzymywał przed wyjazdem za granicę, bez żadnych podwyżek. Nadto najczęściej wynagrodzenie składało się z kilku elementów, a tylko jednym z nich było wynagrodzenie zasadnicze. Pracownicy otrzymywali również premie. Zwłaszcza byłoby to krzywdzące dla pracowników zatrudnionych za granicą przez dłuższy okres. A zatem niewątpliwie celem ustawodawcy było zapewnienie wskazanym osobom jako podstawy wymiaru wynagrodzenia przynajmniej takiego, jakie otrzymywali w tym czasie pracownicy zatrudnieni na porównywalnym stanowisku w kraju, ze wszystkim podwyżkami tego wynagrodzenia i dodatkami.

W niniejszej sprawie wnioskodawca jako okres, z którego ma być obliczona podstawa wymiaru jego kapitału początkowego, wskazał okres pracy za granicą wykonywanej w pełnym wymiarze czasu. Na okoliczność tę przedstawił druk Rp - 7, w którym podane zostało wynagrodzenia zastępcze osiągnane we wskazanym czasie przez pracownika zatrudnionego w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w W.. W świetle przywołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1985 roku, nie jest możliwe uwzględnienie wynagrodzenia zastępczego pracownika z innego zakładu niż macierzysty. W przypadku wnioskodawcy zakładem tym było Przedsiębiorstwa Państwowego (...) w Ł., ponieważ przed wyjazdem Z. S. był zatrudniony w we wskazanym Przedsiębiorstwie i to ten udzieli mu urlopu bezpłatnego, nie zaś w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w W.. A co za tym idzie wystawienie przez (...) Przedsiębiorstwo Budownictwa (...) w W. zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 21 stycznia 2002 roku nie mogło być wykorzystane w niniejszej sprawie jako dowód.

Mając powyższe na uwadze Sąd w niniejszej sprawie nie mógł uwzględnić żądania wnioskodawcy, ponieważ nie przedstawił on w tym zakresie żadnych dowodów tj. wynagrodzeń pracownika zatrudnionego podobnie jak on w Przedsiębiorstwie Państwowym (...) w Ł. we wskazanym okresie pracy na takim samym lub podobnym stanowisku pracy. A co za tym idzie przy braku jakichkolwiek dowód roszczenie ubezpieczonego nie mogło być uwzględnione.

Dlatego też na podstawie art. 477<sup>14</sup> §1 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił odwołanie w pozostałej części jako nieuzasadnione.

E.W.